

JOURNAL
ENCYCLOPÉDIQUE

O U
U N I V E R S E L ,
D É D I É

A SON ALT. SÉRÉNISSIME Mgr.
le Duc de Bouillon , &c. &c. &c.

A N N É E 1790.

T O M E V I I I .
P A R T I E I I I .

A B O U I L L O N .
De l'Imprimerie du Journal.

Avec Approbation & Privilège.

Titulní strana časopisu Journal encyclopédique (roč. 1790), v němž byla otištěna Massonova povídka.

Dva kusy z jídelní soupravy rodiny Kuronských, zadané k výrobě Královské porcelánové manufaktuře v Berlíně r. 1790

Hlavním dekorativním prvkem je botanicky věrná malba lučních květin v mnoha obměnách s letícími motýly. Jemná ruční malba je zvýrazněna klasicistním reliéfem girland na borduře, jež je vybarven tyrkysově a zdůrazněn pozlacením. Produkce tohoto servisu trvá až do dnešních dnů v nebarevné, tzv. Bílé verzi. Klasicistní antický styl tvaru nádob (s hranatě zalomenými uchy) s reliéfními vavřínovými festony na okrajích je zachován, a přitom jsou splněny dnešní praktické požadavky: nádobí je možno dávat do myčky i do mikrovlnné trouby. (Rundale Palace Museum)

Vídňě, abych to předal baronu Hormayrovi,¹⁹ jenž mi za neocenitelný historický poklad několikrát osobně a veřejně poděkoval.²⁰ Vilemína, dobře poučena svým otcem a vědoma si historické hodnoty Piccolominiho sbírky, uvítala tehdy příležitost přemístit ji tam, kde si mohla být jista, že nejen obohatí přístupnější archivy o cenné prameny informací, ale také že se dokumentům dostane odborné pozornosti a péče.

Kvítek, jenž se Elmině rozvíjí více než kterýkoliv jiný, je květ mysli, rozumu. Roste každým dnem, tak jak se princezna věnuje studiu. Pěstuje tento kvítek celý život svou učenlivostí a osvojováním dovedností ve kterých dosahuje úspěchů. A není to učení jednostranné, květ je barevný a bo-

**Marie Kristina Bourbonská, princezna
neapolsko-sicilská, později královna Sardinie**
(É. L. Vigée Le Brun, 1790)

Vnučka císařovny Marie Terezie, princezna Marie Kristina (1779–1849), o dva roky starší než princezna Vilemína Kuronská, byla portrétována jako jedenáctiletá v Neapoli, sídle svých vládnoucích rodičů. Obě princezny měly možnost setkat se v roce 1785 v neapolském královském sídle Caserta, kde byl vévoda Petr Biron se svou rodinou uvítán během své italské cesty. (Museo e Real Bosco di Capodimonte, Neapol)

hatý podle množství předmětů, kterým se věnuje. Kromě pro dívky typické kresby, hudby a vyšívání je tu jmenován i dějepis a zeměpis. Mohlo by se zdát až překvapující, že tyto dva obory jsou u děvčete zdůrazněny, ale potvrzuje to, že výuka a osvojování si znalostí z určitých oborů byly považovány za důležité. Byly vyžadovány i rodiči princezny Vilemíny, oba – Petr Biron (1724–1800) a Anna Charlotte Dorothea von Medem (1761–1821), provdaná za něho v listopadu 1779 – byli vzdělaní a vzdělanosti si vážili. V hlavním městě Kuronského vévodství Mitavě (dnešní Jelgavě v Zemgalsku, regionu středního Lotyšska), kde žili, založil

Élisabeth Louise Vigée Le Brun (1755–1842)

Autoportrét francouzské malíčky proslavené zvláště portréty žen z nejvyšších společenských kruhů včetně královny Marie Antoinety, již byla oficiální portrétistkou. Do Neapole se malířka uchýlila v roce 1790, když prchala před revolucí. (The National Gallery, Londýn)

vévoda Kuronský v roce 1775 akademické gymnázium Academia Petrina, s řadou práv a privilegií, mezi něž patřilo vydávání vlastních novin. Jeho součástí byla již odpočátku i knihovna čítající 15 000 svazků, přístupná všem obyvatelům Mitavy.²¹